

P. b. b.

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK XXXVI

VÍDEŇ

PROSINEC 1989

ČÍSLO: 12

DRAZÍ PŘÁTELE,

vánoce jsou půvabný ostrůvek pohody a jasu. Nejsou nejdůležitější-jako velikonoce-ale nejpřítažlivější. Osamělý chodec vidí v mnoha oknech zář stromku, slyší melodii něžné vánoční písně, vždyť "všechny struny v srdci znějí, neb radost se jich dotýká."

Je pochopitelná radost nás, křesťanů. Narodil se nám v opuštěném chlévě Vykupitel; nebyl však opuštěný- sklání se nad ním panenská Matka a moudrý pěstoun. Vzduch se chvěje nebeskou radostí, andělé, ryzí duchové, stvoření před člověkem, oslavují příchod Boha na zem tajemnou hudbou.

Nevěrec si řekne: "Co na tom? Chudí rodiče šli ke sčítání lidu a protože ne našli nocleh, narodilo se jim dítě ve chlévě." Ale i v jeho srdci se rozezvučí nevěrou a vinou zavalená struna, tiše, líbezně, přítažlivě - ale na rozdíl od nás - nemají jeho vánoce ani smysl, ani příčinu, ani důvod.

Betlémský chlév je skoro dva tisíce let ostrůvkem něžné radosti a kouzla, parprskem nebe. Proč? Poněvadž uprostřed těch dvou přešťastných lidí leží Bůh. Snad jste se už setkali s člověkem, z něhož vanul půvab, přítažlivost, u něhož jste zapomněli na své obtíže a byli šťastni. Byl to malý Betlém-s Bohem uprostřed. Budování těchto vzácných ostrůvků je cílem křesťana. Bůh vstoupí - zářivě a slavně - když vyčistíme duši od odpadků hříchů a zalátáme díry špatných sklonů. Je tu však někdo neznámý, který nám neustále nastavuje nohu, fouká na světélko ctnosti, roztrhne místo, které jsme právě zašili, vhodí do duše kus hanebnosti nebo slupku pokušení, na níž nepozorná noha uklouzne. "Pracujte s úzkostlivou bázni o to, abyste došli spásy." (Fil 2,12). Neznamená to,

bát se nepřičetně, ale pozorně a opatrně lovit Boha, jak Indián loví opatrně zvěř. Budování ostrůvků štěstí a pokoje je dobrodružné. Moudrý člověk každý večer chvilku uvažuje, pracoval-li ruku v ruce s Bohem nebo byl nepozorný či dokonce nevěrný. Zaceluje zvolna "díry" v duši, desinfikuje hnis pýchy či ješitnosti, odstraňuje střepy nevěrnosti, aby na čisté místo, zúrodněné Boží láskou, nasázel rostliny a květy ctností.

Pak duše voní, sytí a přitahuje-jako přitahuje Betlém. Je zdravým, úrodným ostrůvkem uprostřed světa temnoty a nenávisti, lhostejnosti a zmatku, nevědomosti a pýchy.

Jsou lidé s takovou "betlémskou" duší. Žijí mezi námi. Nevědí o tom, vidí totiž jasně i třisečku, nepatrnou pavučinku či sotva postřehnutelnou čmouhu nedokonalosti ve vlastní duši. Jejich duše je však malým Betlémem, v němž žije Bůh.

Chcete se i Vy pro druhé stát ostrůvkem pohody? Začněme budovat jesle pro Boha dnes, hned - o vánocích!

Vaše R E D A K C E

DÍK A POZDRAV – VYTRVEJTE!

Plní obdivu a napětí sledujeme vývoj posledních týdnů v naší staré vlasti, v Československu. Sledujeme s napětím děj a okolnosti průběhu převratných událostí, jejichž dnešním cílem je demokratisace, ale věříme, že vytčeným a konečným cílem je a musí být plná a celá demokracie.

Sledujeme s obdivem statečný boj naší mládeže, mladých československých občanů, především studentů proti prolhané, zbyrokratisované a zkorumpované komunistické zvlášti a násilí. Jsme na vás, naši mladí přátelé a krajané hrdí! Bolí nás vaše oběti, ale jsme pevně přesvědčeni, že tentokrát nebudou marné, že povedou všechny československý lid k lepší, svobodnější a spravedlivější budoucnosti.

Ubezpečujeme vás všechny, bez rozdílu všechny, že jsme s vámi spojeni v jednotě za dokonalejší uspořádání společenské: politicky, sociálně, kulturně, nábožensky i hospodářsky. Víme stejně jako vy, že tyto dny znamenají jen začátek, že velika a těžká práce i zápasy teprve přijdou. Voláme však ke všem lidem dobré vůle: nepovolte a vytrvejte v tomto jedinečném historickém úsilí a zápase o lepší budoucnost svého lidu!

Celé dlouhé roky, od komunistického puče v osudném únoru 1948 jsme my, Slováci a Češi ve Vídni nepřestávali poukazovat na násilí, páchané na našem lidu, na krivdy, ano i zločiny tohoto komunistického režimu na nevinných občanech naší Československé republiky. A neustávali jsme – také za vás a vašim jménem – vyhlášovat

požadavek svobodných voleb pod mezinárodní kontrolou! Byli jsme zde, v sousedním Rakousku po celá ta dlouhá léta vždy a za každých okolností a podmínek s vámi – a jsme s vámi také dnes a zůstaneme i v budoucnu.

Hrouť se protinárodní a protilidové komunistické systémy, hrouť se nejen ve státech, které tak dlouho ovládali, ale také zde, ve svobodném světě se hrouť komunistické strany. Na pořadu těchto měsíců světové historie je svoboda – tak, jak ji hlásal a jak ji československý lid blahodárně užíval za presidentství a pod vedením slavného Tomáše G. Masaryka: humanitní demokracie, vyvíjející se ke stále hlubšímu pojetí národnímu, sociálnímu i všelidskému, která je »stálou revolucí, ale revolucí hlav a srdcí.«

Pro nás všechny není možno jinak: na těchto základech se znovuzrodil náš samostatný a demokratický stát a jen na těchto základech může existovat, může se po čtyřech desetiletích obrodit a znovuzrodit jako svobodný a spravedlivý domov všech Slováků a Čechů, všeho československého lidu. A tento vzdělaný, pracovitý a dobrý lid neudrží žádná, sebevětší moc natrvalo v nesvobodě a otroctví. Vaše činy, vaše statečnost a vaše víra to znovu potvrzují.

Zdravíme vás v tyto osudové dny z československé Vídne, jsme s vámi nerozlučně spojeni a neochvějně věříme se všemi lidmi dobré vůle v lepší a šťastnější budoucnost naší republiky a našeho dobrého československého lidu.

MENŠINOVÁ RADA ČESKÉ A SLOVENSKÉ VĚTVY V RAKOUSKU

Jenom národ zachovalý a vzdělaný může mít svobodu a s ní spojenou dobrou vládu. Národ nevzdělaný, kdyby se celý zakrvácel samými revolucemi, nedosáhne přece svobody a práva, nýbrž bude vždy zase brzy ošizen a do libovlády nazpět vtlačen. Národ mravně zkažený, byť by i vzdělán byl, přece zase svou pokažeností plete vždy sám na sebe metlu nesvobody.

Karel Havlíček.

SDĚLENÍ RYTÍŘSKÉHO ŘÁDU KŘÍŽOVNÍKŮ S ČERVENOU HVĚZDOU

Radost a oslava svatořečení je zvláštní příležitostí Řádu, který Anežka Česká založila jako rytířský řád křižovníků s červenou hvězdou, skrze tento informační list vejít ve známost širšímu okruhu lidí a získat nové přátele.

Znak Řádu, který je nahoře vyobrazen, ukazuje náš kříž s červenou hvězdou. Štít je držen císařovnou sv. Helenou a z druhé strany císařem Konstantinem. Na levé straně štítu je berla a mitra, to znamená, že velmistr Řádu je svěcením opat. Uprostřed je velmistrovský klobouk. Vedle je meč a šíp, znaky rytířského řádu.

Rytířský křižovnícký řád po svém založení ve 13. stol. se rychle rozšířil a měl mnoho členů, především v zemích Koruny České a ve Slezsku. Kolem roku 1730 přišel Řád do Vídne, kde dostavěl kostel sv. Karla Boromejského, který mu byl i s duchovní správou císařem Karlem VI. předán na věčné časy.

Skrze politické převraty v tomto století utrpěl Řád mnohé škody a zůstal mu jen dům ve Vídni. Ale také při vídeňské komendě měl Řád těžkosti s řádovým dorostem, takže tohoto času samotná duchovní služba při řeholním kostele »Karlskirche« není křižovníky obsazena.

Se svatořečením Anežky České, zakladatelky Řádu, doufáme v nový začátek Řádu, avšak k tomu potřebujeme také Vaši podporu. Mnozí víte, že Řád se v této době nalézá v těžké situaci. Dá-li Bůh a budou-li podmínky kladené Římem splněny, může Řád duchovní službu v kostele sv. Karla opět převzít.

V této situaci je důležité vědět, že za námi lidé stojí a podporují nás především v modlitbách. Náš plán »PŘÁTEL KŘÍŽOVNÍKŮ« je co dva měsíce vydat a rozeslat informační list, v němž bude psáno o dějinách Řádu, o spiritualitě a různá sdělení; bude to kontaktní list mezi Řádem a jeho přáteli. Snad později můžeme i společně slavit mši svatou a konat různá sezení. Především jsou přátelé a dobrodinci zahrnutí do denních modliteb Řádu a každý měsíc je za Vás obětována mše svatá.

Máte-li zájem o bližší informace Řádu nebo chcete-li se stát PŘÁTELI KŘÍŽOVNÍKŮ pište na adresu:

Ritterlicher Kreuzherrenorden mit dem roten Stern, 1040 Wien, Kreuzherrengasse 1, tel.: 50 58 216.

P. Tomáš Koňářík O.Cr.c.r.s

POTŘEBUJEME DEMOKRATICKOU VLÁDU

Všemu lidu Československa, drazí spoluobčané, obracím se na Vás několik hodin po návratu z Říma, kde jsem se účastnil kanonizace naší Anežky Přemyslovny. Ona královská dcera sice odešla do ústraní kláštera z lásky k Bohu a k bližnímu, ale nepřestala být se svým lidem, v jeho slávě i ponížení. Ani mně nemůže být cizí osud mého národa a všech obyvatel našeho státu. Nesmím mlčet ve chvíli, kdy jste se sjednotili k mohutnému protestu proti bezpráví, páchanému na nás po čtyři desetiletí. Není možné mít důvěru v takové vedení státu, které není ochotno mluvit pravdu a v zemi s tisíciletou státní tradicí upírá práva a svobody, považované za normální i ve zcela mladých státech Třetího světa.

Naši společnou situaci chci osvětlit zkušeností katolické církve u nás. Mým jménem adresované stížnosti a žádosti byly povýšene ignorovány. Teprve když katolický lid ve statisících pozvedl hlas na Velehradě 1985 a petici 1988, došlo k nepatrným krokům. Na mé loňské nabídky k dialogu reagoval teprve před půl rokem pan prezident, ale ve skutečnosti došlo jen k bezvýznamným gestům. Církev zůstává dále v područí státní moci podle vnucené právní úpravy z doby stalinismu. Biskup je ve správě své diecéze plně závislý na státních úřadech a rozhodující slovo má Státní bezpečnost. Zasedání biskupů a kněží je umrtvováno přítomností státních činitelů. V ovzduší nesvobody se těžko dýchá dospělým věřícím, jejich dětem a zvláště mladým křesťanům. Slibují, nám, že nová zákonná úprava postavení církví bude v souladu s mezinárodními normami o občanských svobodách, ale ani slovo o tom, že se vládnoucí strana vzdává programu postupné likvidace víry. Těmto lidem se nedá věřit. Stejně neblahá situace je i v

ostatních sférách společenského života, ve vědě, kultuře, informacích, v sociálním občanském a politickém dění. Ze západu i z východu jsme obklopeni zeměmi, které v minulosti nebo v současnosti rozbily mříže totalitních systémů. Ani my už nesmíme čekat, je třeba jednat. Potřebujeme demokratickou vládu, protože jinak nedokážeme zadržet hrozící ekologickou katastrofu a další zla. Musíme svobodně vystoupit všichni, kdo nám mají co říci, abychom z nich svobodnou volbou vybrali vládu pro nás, ne proti nám. Právě teď jsme povoláni k odpovědnosti za přítomnost i budoucnost nás a našich dětí.

Jsmo s vámi, přátelé, kteří voláte po spravedlnosti pro všechny. S díky a úctou se obracím zvláště k obětem surového násilí. O vás platí Kristovo slovo: Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Požadavek potrestání viníků je zcela spravedlivý. Jen prosím, abyste nadále šli cestou nenásilí. Bojujme za dobro dobrými prostředky. Na našich utlačovatelích vidíme, jak krátkodechá jsou vítězství zloby, nenávisti, pomstychtivosti, bezohlednosti, zpuštění. Také vás chci oslovit, moji katoličtí bratři a sestry, spolu s vašimi kněžími. V této osudové hodině našich dějin nesmí zůstat stranou nikdo z vás. Znovu pozvedněte hlas, tentokrát v jednotě s ostatními občany, Čechy a Slováky i příslušníky dalších národností, s věřícími i nevěřícími. Právo na víru se nedá odloučit od ostatních demokratických práv. Svoboda je nedělitelná. Končím slovy, která zazněla kdysi v našich dějinách: S pomocí Boží osudy naše jsou v našich rukou.

František Kardinál Tomášek
Arcibiskup Pražský

Je ironií osudu, že zrovna 17. listopadu, padesát let po barbarském a zločinném vystoupení nacistických okupantů proti českým vysokoškolákům v Praze 1939, dochází při vzpomínkové manifestaci československého studentstva a mládeže na Václavském náměstí k tvrdému a bezohlednému zásahu komunistické policie vůči vnukům postižených z roku 1939. Podobně jako nacisté, také ozbrojené jednotky státní bezpečnosti vystoupily pomocí klacků a krvelačných psů proti čs. studentstvu a mládeži, které demonstrovalo proti nelidskému komunistickému režimu, za svobodu českého a slovenského národa. Bylo snad řízením Prozřetelnosti, že tato manifestace se stala polnicí, která zazněla k nástupu proti komunistické diktatuře.

Studentský živel a mládež byly již několikrát v českých dějinách nositelem skutečně pokrokových myšlenek a ideálů. Také dnes to bylo mládí, nezkažené, hybné síly národa, které zvedly pochodně v boji proti temnu, tmářství, útlaku a nelidskosti zkrachovaného komunistického režimu, za svobodu myšlení a slova, za humanitu a rovnoprávnost v zájmu československého lidu. Výzva studujících a mládeže padla na plodné pole národa, z něhož pak neobyčejně rychle vzklíčila vůle převážně většiny všech vrstev národa Čechů a Slováků po změně života československé společnosti. Proti této nesmlouvavé alianci a touze Čechů a Slováků po svobodě, nezávislosti a demokracii byl zkompromitovaný komunistický režim i s jeho nátlakovými složkami bezmocný a přinucen k ústupu z pozic a k vedení dialogu s národem.

Obdivujeme se těmto spojeným silám českého a slovenského národa, studující a pracující mládeži, dělnictvu a inteligenci, umělcům a všem ostatním příslušníkům obou národů, že nikoliv zbraní smrtící, nýbrž zbraní ducha dovedli zvítězit nad zlem. Potvrdili tak výrok zakladatele novodobého Československého státu a jejího prvního prezidenta Tomáše Guarigue Masaryka, že kdykoliv jsme vítězili, vítězili jsme vždy silou ducha.

Obdivujeme se Vám, naši přátelé, rodné sestry a bratři, že nejste vedeni touhou po pomstě, nýbrž vůlí po spravedlnosti a rovnoprávnosti, touhou po svobodě a demokracii. Přejeme Vám ve všem Vašem počinání ku prospěchu českého a slovenského národa hodně síly a zdatu, aby Československá republika zaujala zase ono místo ve společnosti států světa, které ji a vyspělosti a schopnosti národa Čechů a Slováků vždy náleželo.

Akademický spolek ve Vídni

Český kostel – Vídeň 3, Rennweg 63

PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ
24. PROSINCE 1989 VE 22 H.

Chrámový sbor za řízení br. Jiřího Čecha zpívá od Jakuba Jana Ryby mši sv.
»Hej, Mistře!«, sólisté – bas Richard Novák, tenor – Oldřich Polášek.

POUŤ DO ŘÍMA K SVATÉ ANEŽCE ČESKÉ.

"Jásejme a radujme se i proto, že k počtě svaté Anežky Přemyslovny připutovala z vaší vlasti pouť, která nemá obdoby v dějinách..."

Tak to v kázání v české řeči ve velechrámu svatého Petra v Římě prohlásil papež Jan-Pavel II. u příležitosti kanonisace Anežky České. Nikdo nespočítá, kolik nás tam opravdu bylo. Byli tam poutníci z mnoha zemí ze všech světadílů. Přijeli krajané ze všech koutů světa a ve zbožném usebrání děkovali Bohu, že náš národ má novou světici, která se narodila v Praze a tam blahodárně působila po celý život. Z toho teměř půl století jako řeholní sestra zasvětila službě Bohu, národu a nemocným. Její láska překlenula dlouhá staletí a zapálila srdce tisíců, kteří připutovali do Říma, mnozí za velikých obětí, aby byli přítomni jejího svatořečení.

Odhaduje se, že nás bylo 14 tisíc z různých zemí, ale daleko nejvíce jich přijelo z Československa. Přijeli zvláštními vlaky, autobusy, přiletěli letadly v organizovaných výpravách, ale i sta nikde neregistrovaných jednotlivců. Po tři dny v hlavních římských chrámech převládala česká a v menší míře slovenská řeč. Před oltářem sv. Václava v basilice svatého Petra zněl svatováclavský chorál. Dole v kryptě pod basilikou se tlačily zástupy před hrobem kardinála Josefa Berana. U sv. Klimenta kázal slovenský kněz nad hrobem sv. Cyrila velkému počtu věřících. V Lateránské basilice sv. Jana Křtitele bylo slyšet český zpěv a modlitby. Skupiny krajanů procházely chrámy Panny Marie Snežné, sv. Pavla za hradbami

zkrátka, naše lidi jsme potkávali všude a všude jsme slyšeli naši řeč. A těch národních krojů - až oči slzely nad tou krásou. Mezi zástupy se modraly i košile Orlů z různých zemí. Kanonisace se zúčastnilo 10 našich biskupů a počet přítomných českých a slovenských kněží se odhaduje na 250. K tomu je nutno ještě připočítat stovky řeholních sester.

V neděli 12. listopadu 1989 byl krásný a sluncem prosvícený den. "Svatá Anežka nám to nádherné počasí vyprosila", říkali lidé. Již od časného rána se na náměstí sv. Petra před basilikou tísnily tisícové zástupy lidu. Italští karabinieři, kteří pečovali o bezpečný průběh ceremonií, jen zvolna propouštěli poutníky do basiliky. Všechny lavice a židle byly brzo obsazeny a velký počet účastníků, znavených dlouhým cestováním, vydrželo stát celé hodiny po čas trvání kanonisace. Český zpěv se roléhal prostorami velechrámu. Papež Jan-Pavel II. byl přivítán bouřlivým potleskem a stejně srdečně byl zdravěn národem milovaný duchovpastýř kardinál František Tomášek. V obsáhlém projevu v české řeči papež připomněl, že "je to na přímluvu sv. Anežky, která dovede spojovat to co bylo rozděleno, že se tu dnes setkávají ve svorné jednotě Češi a Slováci žijící ve vlasti s krajaný, kteří žijí v cizině i s poutníky německého jazyka, pocházející z Čech a Moravy.

Slavnostní mše svatá byla sloužena latinsky, česky, polsky a německy. Ceremonie vyvrcholila vyhlášením dvou nových svatých: Anežky České a Adama Chmielowského, jinak

Z růže kvítek vykvet' nám,
Radujme se!

Milostiplné a radostné vánoce
a spokojený, šťastný nový rok
Vám všem přejí

Čs. lidové sdružení
redakce Věstníku
Jednota sv. Metoděje
duchovní správa
Orel Vídeň

známého jako bratr Albert. Byl to polský šlechtic a umělec, který se později stal apoštolem vydědenců společnosti v Krakově na konci minulého a na začátku tohoto století. Nadšení poutníků není ani možné popsat, ani světem otužení muži se nestyděli za slzy radosti. Bylo to dojemné a nadšené vyznání víry, ale též důstojný projev národní hrdosti. Vždyť o to svatořečení královské dcery usiloval již sám Karel IV., kardinál Schwarzenberg a mnoho českých vlastenců během dlouhých staletí. Díky Bohu, došli jsme k cíli.

Odpoledne byla sloužena děkovná mše svatá v jinak dosti prostorném chrámu 12 apoštolů. Zde se prokázalo jasně, že v Římě nebyli připraveni na tak velikou účast krajanů. Prostora chrámu prostě nedostačovala pojmout všechny účastníky a chrám byl tak přeplněn, že bylo opravdu nebezpečí, že poutníci mohli být ušlapáni v tom velikém návalu lidí. Jen ukázněnost shromážděných tisíců takové tragedii zabránilo. Hlavním celebrantem děkovné mše byl nedávno ustanovený světící biskup pražský otec A. Liška.

V pondělí 13. listopadu se konala audience našich krajanů u svatého Otce. Rozsáhlá audienční síň byla hodinu před zahájením zaplněna do posledního místa k stání. Ve svém, v české řeči proneseném projevu, zdůraznil papež význam a poslání nové světice pro naši dobu ve které se střetávají duchovní hodnoty s bezuzdným materialismem. Příklad svaté Anežky, která dobrovolně přijala chudobu a svůj život zasvětila službě Bohu a péči o nemocné a ubožáky, bude i v budoucnu zářným vzorem nejen českému národu, ale i celému křesťanskému světu. Ve své řeči též papež projevil uspokojení nad velkým počtem poutníků a označil římské shromáždění našich krajanů za historicky nejvýznamnější. Promluvil též přítomnými vřele pozdravovaný kardinál František Tomášek. Potom to nastalo -

jako bouře se celým auditoriem rozléhalo volání: "Svatý Otec do Prahy - Svatý Otec do Prahy". Volání, které bylo ztíží utišíti a které vyznívalo ze srdcí tisíců přítomných, dříve nebo později bude muset vzít na vědomí československá vláda.

Ten den k večeru odjížděly již některé zvláštní vlaky z Říma přes Alpy zpět do Československa. Přesto účast na odpoledních bohoslužbách v basilice u svatého Pavla za hradbami byla veliká. Kázání ve slovenské řeči pronesl a celému shromáždění předsedal kardinál Jozef Tomko za asistence otců biskupů a nepřehledného zástupu kněží z domova i ciziny. Prostranství a okolní ulice kolem basiliky byly přeplněny autobusy z Československa. Pokusil jsem se je spočítat, ale vzdal jsem se když jsem jich napočítal 160. Ptal jsem se řidičů, ale oni nevěděli kolik jich opravdu přijelo. Mimo nich nám též sloužilo víc jak tisíc italských autobusů pro místní přepravu; ty byly označeny výrazným nápisem "Kanonisace Anežky Přemyslovny"

Je po slavnosti, zbyly jen vzpomínky, ty však budou provázet každého účastníka po celý život. Náš národ má novou světici, novou přímluvkyni u Boha. Světici, která je nám ke cti v celém světě. Tisíce věřících v ní doufá, tisíce párů rukou se k ní každodenně spíná a tisíce rtů vyslovuje vroucí modlitbu: "Svatá Anežko, princezno a chudá klarisko, ty která jsi byla svědkyní slávy a utrpení českého národa, oroduj za nás!"

Jindřich Nermuť

Anežko Česká, ovečko Boží,
umělas koupit převzácné zboží,
svatozář v nebi teď máš,
s chudobou chudých byla jsi vdaná
jednalas vždycky jak moudrá panna,
láska tvá naše je stráž,
naše je stráž.

Marie Holková

Maria am Gestade - kostel Panny Marie na Nábřeží
Viedeň 1, Salvatorgasse 12

SLAVNÁ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ 24. PROSINCE 1989 VE 22.30 HODIN

České koledy, instrumentální a vokální sóla.
Na Boží hod, na sv. Štěpána a Nový rok česká mše sv. v 8.10 h.
Silvestrovské díkuvzdání v češtině dne 31. 12. v 17 h.
v kapli sv. Stanislava, Viedeň 1, Kurrentgasse č. 2.

ORIGINÁL

Pár dní před vánocemi přinesl kamarád pod paždí ohromný, plochý balík v papíru s hvězdičkami a se stromečky, převázaný zlatou stužkou a řekl: "Nesu ti malou pozornost pod stromeček. Nádherný originál!"

Napojil jsem ho vínem, žena donesla cukroví, teplé z plechu a vyměnivše pár klepů, poděkovali jsme a rozloučili se.

"Máš velkorysé přátele," řekla manželka uznale, když zmizel kamarádův vůz v závějích. "Originál! Jistě má velkou cenu!" Vzdechla a ohmatávala opatrně stromečky a hvězdičky. Já se díval na dárek nedůvěřivě. Franta je starý lakomec; buď to od někoho dostal a nehodí se mu to do bytu, nebo to koupil za babku a bude po mně brzo za to něco chtít.

"Necháme to pod stromeček?" zeptala se žena hlasem, který naznačoval: "Rozbalíme to!"

Začal jsem opatrně rozvazovat mašličku. Žena donesla nůžky, uvolnil jsem suky a když padly stromečky a hvězdičky na stůl, objevil se obraz.

Manželka vyjekla a já klesl na pohovku - na rozevřené nůžky.

"To tedy JE originál!" zašeptal jsem maně a položil nůžky stranou.

Viděli jste už staré pány, kteří sedí na stoličkách v přírodě nebo historické části města a pižlají štětečkem na plátně, pokoušejí se vyrobit originál? Kolem nich houf diváků, kteří mlčky přihlížejí úsilí umělce v embryonálním stavu. Nakonec vznikne kýč, objeví se za výkladní skříní v temných uličkách nebo na předměstí a odtud se stěhuje jako svatební či jiný dar do domácností domovníků a atomovou rychlostí vyrobené honorace nad gauče nebo do ložnic.

Tam mívají tyto originály ovšem jinou tematiku. Stejně však zvrznutou, jako příroda venku. Zděšeně jsme zírali na okurkově zelenou louku, na neforemné smky a rozcuchané stromy, na hranatý vodopádek, na ztmulé, jakoby přilepené velehory s čepičkami kremžské běloby.

"Originál to tedy je," připustila žena. "Poslyš, Jirka má také rád originály. A nemá vkus.." dodala přesvědčivě, když jsem se zachmuřil. Po hodině přemlouvání jsme obraz zabalili a podobná scéna jako u nás, se opakovala u Jirky. Já hrál Frantu, Jirka hrál mne a jeho žena hrála moji ženu. Místo vína nám nabídli koňak a místo cukroví obložené chlebičky.

Věc byla vyřízena. Aspoň jsme si to mysli.

Na sv. Štěpána jsme obíhali známé. Zahájili jsme u Martina, mýmého, chytrého profesora.

"Jen na minutku," protestoval jsem, když mi jeho žena stahovala plášť. "Co vám donesl Ježíšek?"

"Spoustu užitečných věcí. Prádlo, trepy.. a také originál," odpověděla Martinova žena suše.

Zatajil jsem dech: "A kde ho máte? Snad v ložnici?"

Martinova žena stiskla rty a Martin odpověděl svým skromným hlasem: "Manželka je umělecky založená. Byl bych nechal obraz v dílně ve sklepě, ale zabalila jej a poslala sestřenicí."

"Sestřenice nosí hrozné šaty a nemá vkus... Z toho šmejdu bude mít ohromnou radost!"

Tato sestřenice byla další zastávka svatoštěpánských návštěv. Její muž, baculatý, růžový obchodník, nás přijal se zářícím obličejem v salonu. Rozhlíželi jsme se po originále, když vstoupila sestřenice v nařasených šatech a s účesem, který připomínal koště. "Jak rozkošné, že jste na nás nezapomněli," zavrkala a podala mi křehkou ruku k políbení. Ženu pocelovala na čelo. "Netušili jsme, jak nás mají lidé rádi. Dostali jsme senzační dary."

"Ano," přisvědčil růžový muž a vyjmenoval řadu vín a destilátů. "Jen jedna věc se mé choti nelíbila. Obraz. Originál - představte si. Krásná krajinka," povzdechnul si. "Prý je to kýč. Musel jsem jej věnovat strýci. Je skoro slepý, tak měl z dárku jistě radost."

Strýčka jsme neznali, proto nebyl na programu. Těšili jsme se, že originál zmizel z našeho života definitivně. Jak jsme se mylili!

U Milady, sestry mé ženy a moji švagrové, na nás už netrpělivě čekali a také nám to řekli.

"Snad nevystydla večere?" zeptala se žena. "Mohli jste zatím pojíst bez nás. Máme čas."

"Ale ne, už jsme večeřeli, i nádobí je umyté, ale Ježíšek vám u nás nechal báječný dárek."

"Snad ses nerozhodla, věnovat mi konečně ten nádherný náramek, který tak obdivuji."

"Náramek?! Ach co, náramek! Taková hloupost, trochu zlata a pár drahokamů. S tím se Ježíšek nezatežuje. Nechal vám tu cennější dar. Zbyňku, ukaž strýčkovi své dílo!"

Patnáctiletý synovec zrudnul. Odklusl po schodech a přinesl... ano přinesl originál, onu mazanici, kterou mi dal před vánocemi kamarád. Jak držel obraz, čouhala mu nad ním čupřinka narudlých vlasů a ruce se mu chvěly.

Nám náhle svitlo. Originál dala do oběhu lakomá švagrová, přes kamaráda se dostal ke mně, a řada šťastných dárců a nešťastných obdarovaných vrátila originál jako na vlnkách zpět k jeho výrobcí.

Teď visí v naší garáži.

M.N.

PRAŽSKÝ PODZIM aneb PRAHA TĚCHTO DNŮ

Shromažďujeme se zas pod
korouhvi
Václava, Anežky a našich svatých,
a už nám nestačí potřásat slovy.
Dnes jenom charakter a skutky
platí!

Praha se zvedla a my jdeme za ní,
my všichni poctiví a neúplatní.
Mladá a čistá krev je naší zbraní,
která nám ztracenou svobodu
vrátí.

Hnula se zástupů očistná řeka,
leď se lámou a dějiny dějí.
To lid se odhodlal bít za člověka.
Jednotou v různosti jde za nadějí.

Padají pouta, zlo v propadlech
mizí.

Dává se na ústup lži brutalita.
Pražský podzim jde probouzet
mízy.

Po době temna nám těžce svítá.

J. F.

ÚNOR 1990

10.: CELOMENŠINOVÝ REPREEN-
TACNÍ PLES – Menšinová rada –
Parkhotel Schönbrunn – SOBOTA

Oslava svatořečení Anežky České – Pontifikální mše svatá – kostel sv. Karla Boromejského ve Vídni dne 18. listopadu 1989. Tit. biskup Litomyšlský Dr. Jaroslav Škarvada a biskup Litoměřický Dr. Josef Koukl.

SLÁVA SVATÉ KNĚŽNY

Křížovníci s červenou hvězdou se tři měsíce předem duchovně i organizačně připravovali na oslavu svatě Anežky, kterou stanovili na 17. a 18. listopadu 1989 v jejich řeholním kostele »Karlskirche« ve Vídni, dva dny poté, co se vrátili z Říma z Anežčina svatořečení.

Již v pátek 17. listopadu v 19 hod. se sešlo neočekávané množství lidí jazyka českého i německého k bohoslužbě k počtí zakladatelky křížovníků. Bohoslužbě slova se svátostným požehnáním předsedal Exelence Jaroslav Škarvada, biskup litomyšlský, jenž je biskupem nám, kteří žijeme za hranicemi vlasti. Tohoto večerního díkůvzdání se zúčastnil i Exelence Josef Koukl, biskup litoměřický. Srdce přítomných zapálil láskou k Anežce kázáním P. Hilarius z řádu bratří kazatelů sv. Dominika, který představil svatou Anežku jako skvost křesťanství 14. století. Křížem s hvězdou, kterým Anežka označila své, jež založila, byl dekorován jeden z přátel křížovníků na čestného křížovníka s červenou hvězdou.

Rovněž v sobotu již ve tři hodiny odpoledne svatá Anežka přivolala množství lidí k oslavě svatosti do křížovnického kostela sv. Karla. Přítomných bylo mnoho významných osobností veřejného života, představení téměř nespočetného

množství řeholních společností mužských i ženských, kteří pospolu s radujícími se laiky zaplnili celý kostel. Pontifikální mši svatou řídil pan biskup Škarvada a prvními koncelebranty byli biskup litoměřický Josef Koukl s Msgr. J. Polcem, jenž připravoval proces svatořečení Anežky Přemyslovny. Duchaplná promluva provinciála františkánů P. Ulricha o svatě klárisce Anežce naplnila všechny úžasnou radostí, která byla ještě znásobena dynamickým kázáním pana biskupa Škarvady. Kus nebe na zemi snesli v té chvíli naši sólisté, sbor Cherubini a instrumentální mistři pod vedením prof. F. V. Mareše. V závěru bohoslužby slova i pontifikální mše svaté měli všichni věřící příležitost uctít jedinečný ostatek svatě Anežky České strážný křížovníky ve Vídni. Převeliká radost z Anežčina svatořečení byla pak navzájem sdělována při pohoštění v klášteře křížovníků.

Omlouvám se Menšinové radě i všem českým a slovenským spolkům zde ve Vídni, že jsem je opomenul s pozvánkou k oslavám svatořečení v Karlskirche; v návalu starostí jsem na své blízké zapoměl.

Velké díky Vám všem, kteří jste nezištně jakýmkoli způsobem pomohli při oslavách svatořečení naší kněžny Anežky. Pán Bůh zaplať.

P. Tomáš Kojaník O.Cr.c.r.s.

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17

**ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRETARIÁ-
TĚ** a půjčování knih každý první čtvrtek
v měsíci, vždy od 19 do 20 hodin.

JEDNOTA SV. METODĚJE

Ústředí: Vídeň III. Rennweg číslo 63

**JSM - ČESKÝ KOSTEL, VÍDEŇ 3,
RENNWEG 63.** Od neděle dne 15. říj-
na 1989 v 9.15 hodin začínáme na Renn-
wegu 63 s přípravou na **svátost břimová-
ní**. Přihlásit se mohou jen ti, kteří v roce
1990 budou mít nejméně 14 roků. Vezmě-
te s sebou křestní list! Příprava bude kaž-
dou první a třetí neděli. Volejte telef. čís-
lo 73 02 692 od 17.45 hodin.

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

I. A II. ODBOR JSM VÍDEŇ XV.:
Každou neděli a každý svátek v 7.45 hod.
mše svatá v kostele ve Fünfhausgasse, Ví-
deň XV.

VII. ODBOR JSM VÍDEŇ III.:

Dne 7. prosince 1989 ve čtvrtek ve 20
hodin se koná **MIKULÁŠSKÝ VEČÍ-
REK** (nezapomeňte na dárky!) - klubovna
Viedeň 3, Rennweg 63 a.

Dne 16. prosince 1989 ve 20 hodin se
koná **VÁNOČNÍ ÚVAHA** - klubovna
Viedeň 3, Rennweg 63 a.

Dne 13. ledna 1990 ve 20 hodin se ko-
ná **VEČER HRY VE SKUPINÁCH**
(ŠEST NA PĚTAČTYŘICETI) - sál Ví-
deň 3, Schützengasse 30.

Dne 14. ledna 1990 v 10 hodin se ko-
ná **VÁNOČNÍ SV. PŘIJÍMANÍ** v čes-
kém kostele Vídeň 3, Rennweg 63.

X. ODBOR JSM VÍDEŇ IX.: Každou
druhou a čtvrtou neděli v měsíci v 9 ho-
din mše svatá u sv. Kanisia, Vídeň IX.

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63 v 7 ho-
din a v 10 hodin mše svatá s proslovem.

Příležitost ke svaté zpovědi vždy před
každou bohoslužbou.

Každou **třetí neděli** v měsíci v 10 ho-
din mládežnická mše svatá s rytmičnými
písněmi v českém kostele Vídeň III,
Rennweg číslo 63.

MARIA AM GESTADE. Bohoslužby
každou neděli a zasvěcený svátek v 8.10 s
promluvou u Otců Redemptoristů Vídeň
I., Salvatorgasse 12.

KATOLICKÝ KLUB 1. okres, Seitzer-
gasse 5., IV. patro: otevřeno **pátek** od 17
do 21.30 hodin a v **neděli** od 9 do 11 ho-
din. Každý první pátek v měsíci mše sva-
tá v kapli sv. Stanislava od 19 hodin, 1.
okres, Kurrentgasse 2.

Katolický klub sděluje:

každý druhý a čtvrtý pátek v měsíci
souvislý cyklus z českých dějin, vždy od
20 hodin.

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ X. Puchs-
baumgasse číslo 39a/4. Ježkova knihovna
(tamtéž) půjčuje každou první středu v
měsíci od 18 do 19 hodin. Též dle telefo-
nické dohody, číslo telefonu 62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvičí-
me každé úterý od 19.30 do 21 hodin v
Zinkgasse číslo 12, Vídeň XV. Hosté vítá-
ní!

VÁNOCE V ČESKÉM KOSTELE

Vídeň III., Rennweg 63

24. prosince 1989

neděle - Štědrý večer: »Půlnocní
mše svatá ve 22 hodin. Zpívá chrá-
mový sbor JSM Rybovu mši »Hej,
Mistře!«.

25. prosince 1989

pondělí - Slavnost narození Páně -
Boží hod vánoční: Slavná mše svatá
v 10 hodin. Absolventi českých škol
»Komenský« - spolu s ostatními zpí-
váme české koledy.

26. prosince 1989

úterý - Svátek svatého Štěpána: mše
svatá v 10 hodin. Zpíváme lidové ko-
ledy.

31. prosince 1989

neděle - Poslední den občanského
roku. V 18 hodin mše svatá s děkov-
nou pobožností, kázáním a slavnost-
ním požehnáním.

1. ledna 1990

pondělí - Slavnost Matky Boží, Pan-
ny Marie. Slavná mše svatá v 10 ho-
din. Chránový sbor zpívá Šimíčkovu
mši svatou.

6. ledna 1990

sobota - Slavnost Zjevení Páně -
svátek Tří králů - v 10 hodin slavná
mše svatá. Zpívá chránový sbor
»Rybovu mši svatou »Hej, Mistře!«.

**Příležitost ke svaté zpovědi před
každou mši svatou!**

ČESKÉ SRDCE, ODBOR XVII. po-
řádá v NEDĚLI 17. PROSINCE 1989 v do-
mě Jednoty sv. Metoděje Vídeň XVII., Ro-
sensteingasse 39. **oslavu vánočních
svátků.** - Začátek ve 14.30 hodin. - Hu-
dba krajana Rozmarýna. - Pohoštění. -
Členové, dostavte se všichni!

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ

28. ledna 1990 - »Slunce, seno, jahody«

25. února 1990 - »Mikoláš Aleš«

25. března 1990 - »Řeka čaruje«

29. dubna 1990 - »Libuše«

Všechna filmová představení se konají
vždy v neděli v TABOR-KINO v 9.30 h.

Vážení čtenáři ! K tomuto
číslu " Věstníku" příkla-
dáme složenku s prosbou o
dobrovolný dar na tiskový
fond našeho listu, který
stále ještě existuje jen
z Vašich příspěvků a ne-
placené práce našich pra-
covníků - Nedostáváme žá-
dnou subvenci. Srdečné dí-
ky za dosavadní podporu !

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV KONÁ " DĚTSKÉ POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE"

v sobotu 3. února 1990

v sále VII. odboru J S M

Vídeň, III. Schützengasse 30

Začátek 14.30. Maškární

Ples pro dospělé večer
20.00 hod.

SOBOTA 16. PROSINCE 1989 VE 20 HODIN

VÁNOČNÍ ÚVAHA

V NAŠI KLUBOVNĚ 1030 VÍDEŇ, RENNWEG 63a

VÝBOR
VII. ODBORU JSM

SOBOTA 13. LEDNA 1990 VE 20 HODIN

ŠEST NA PĚTAČTYŘICETI VEČER HRY VE SKUPINÁCH

V NAŠEM SÁLE
SCHÜTZENGASSE 30

UVÁDÍ HELMUT HOSCHKY

Zahlungszweck		S		g	
VĚSTNÍK ČLS					
Betrag bitte mit = oder + oder * deutlich eingrenzen Bei Verwendung als Überweisung hier scheckmäßig fertigen					
Nur bei Überweisung	Einzahler (Name und Anschrift):				
	P.S.K. Kto.Nr. d. Kreditunternehmung				
	P.S.K. Kto.Nr./Giro-Kto.Nr. d. Einzahlers				
	Einzahler (Name und Anschrift):				
	P.S.K. Kto.Nr. d. Kreditunternehmung				
	P.S.K. Kto.Nr./Giro-Kto.Nr. d. Empfängers				
	Empfänger:				
	Tschechoslowakische Volks- Vereinigung in Österreich 1150 Wien				
Verwendungszweck	Auftraggeberkonto		Betrag		

64+

Bitte dieses Feld nicht beschriften und nicht bestempeln

Zahlungszweck		S		g	
VĚSTNÍK ČLS					
Betrag bitte mit = oder + oder * deutlich eingrenzen Bei Verwendung als Überweisung hier scheckmäßig fertigen					
Nur bei Überweisung	Einzahler (Name und Anschrift):				
	P.S.K. Kto.Nr. d. Kreditunternehmung				
	P.S.K. Kto.Nr./Giro-Kto.Nr. d. Einzahlers				
	Einzahler (Name und Anschrift):				
	P.S.K. Kto.Nr. d. Kreditunternehmung				
	P.S.K. Kto.Nr./Giro-Kto.Nr. d. Empfängers				
	Empfänger:				
	Tschechoslowakische Volks- Vereinigung in Österreich 1150 Wien				
Verwendungszweck	Kontonummer(n)		Betrag		

00007509267+ 00000000>

Bitte dieses Feld nicht beschriften und nicht bestempeln

10+

12-3215 (4.84) 2 - DVR: 0043184